

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia.
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile neratificate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
returnează.
INSERATE se primesc în Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich
Belak, Rudolf Mosse, A. Oppels
Nachfolger; Anton Oppels; J.
Duménil, în Budapesta: A. V.
Goldberg, Eckstein, Bernas; în
București: Agenția Hiras, Suc-
cursala de România; în Ham-
burg: Karoly & Lohmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmonă pe o coloană 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. senu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta” iese în săptămânul.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumă la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
APONONYI PERITU BRAȘOV
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul
I: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 6 cr. v. a.
senu 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 260.

Brașov, Vineri, 24 Noemvre (6 Decemvre)

1895.

Necazuri românesci.

„Decadența incontestabilă a par-
tidului nostru român, care se pōte
constata de doi ani încōce, devine
cu atât mai îngrijitoare, cu cât sis-
temul politic al guvernului tot mai
accentuat, tot mai decis se îndreptă
contra naționalității române, ceea ce
pretinde o apărare energică a intere-
selor noastre periclitare. Înainte cu
câți-va ani starea noastră era încă cu
mult mai bună.”

Rendurile acestea deși s'ar po-
trivi foarte mult cu situațiunea nōs-
tră, nu se referă la noi, ci la Ro-
mânia din Bucovina. Este „Gazeta
Bucovinei”, care introduce cu rēndu-
rile de mai sus un articol, în care
se arată cât de mult s'a schimbat
situațiunea politică, mai ales de doi
ani încōce, de când cu demisionarea
ministeriului Taaffe, în defavorul
fraților noștri din Bucovina.

Plângerile, cerșună în colōnele
diarului român bucovinean, asupra
persecuțiunii sistematice a elemen-
tului românesc din micul ducat sunt
din nenorocire întemeiate pe fapte
incontestabile. Sub guvernele transi-
torii Windischgraetz și Kielmansegg
se vede, că au prins putere contrarii
românismului în Bucovina, ēr actua-
lul cabinet Baden, dis „definitiv”,
a inaugurat acțiunea sa în Buc-
ovina cu o măsură de natură a pro-
duce cele mai mari îngrijiri în si-
mul Românilor.

Este un postulat vechiū al Ro-
mânilor bucovineni ca să se înfi-
nșeze în capitala țării un liceu cu
limba de propunere română. În timp
de 14 ani ai sistemului lui Taaffe,
care își pusese ca țintă împăcarea
naționalităților, frații noștri n'au is-
tutit a-și realiza acest modest pos-
tulat al lor. ēr acum, când ajunse
la cârmă un guvern, care a decla-
rat înaintea parlamentului, că și-a
propus a lucra, nu după maxima:

„divide et impera”, ci după „prin-
cipiul dreptății”, ei trebuie să vadă,
cā dreptatea, ce o reclamă de atâta
timp, nu li-se face, ci în loc de o
școlă mediă românescă se plănuesce
înființarea unui liceu rutēn în Cer-
năuți.

Ministrul de instrucțiune Gautsch
la întrebarea ce i-s'a pus din partea
deputatului român Lupul, a rēspuns
cu „ibis redibis” dīcēnd, că cestiu-
nea unui liceu român atērnă dela
viitōrea întindere. ce-o va lua înv-
țământul secundar în țēră și cu
deosebire în Cernăuți; dēr gimna-
siul rutēn ar fi o trebuință tōrte
simțită și urgentă.

Așa scie să respecteze aminti-
tul ministru „principiul dreptății”
față cu populațiunea română băș-
tinășe a țării. Este învederat, că prin
acēsta procedere se ignorēză intere-
resele de viētă ale elementului ro-
mân din Bucovina, pe socotēla că-
ruia se sprijinesc tendințele de ger-
manizare și de slavizare.

Cât de simțită este necesitatea
unui gimnasiu rutēn în Cernăuți se
pōte cunōsce din cazul întâmplat de
curēnd în comuna Ipotesci. Acēsta
comună era trecută în statistica ofi-
cială — tocmai cum se întâmplă pe
la noi — ca comună „rutēnă” și pe
basa acēsta autoritățile au hotărīt
să creeze acolo o școlă nouă cu
limba de propunere rutēnă. Sătenii
români înțelegēnd acēsta au pretins
energic, ca limba de propunere în
școlă să fiă cea română, și să li-se
dea un învățator român, căci ei sunt
Români ēr nu Ruteni, și trăind în
un ținut românesc n'au absolut nici
o lipsă de limba rutēnă.

Ētă de aceste lucruri se petrec
și în Bucovina, în mânia articolului
19 al constituției austriace, care ga-
rantēză înființarea de școli pentru
tōte națiunile în limba lor propriă,
națională.

Români din Bucovina au până

acuma numai un singur gimnasiu
cu limba de propunere română, în
Suceava. Aici, inaugurându-se nu de
mult o nouă clădire pentru gim-
nasiu, presidential țerii Goëss, n'a
sciut să le dea un sfat mai cuminte
scolarilor români, decât ca să caute
în tot chipul a învăța bine nem-
țesce, căci orī cât de mult ar griji
de limba lor maternă, fără de limba
germană nu se pot feriți.

Par'că ai auđi vorbind pe pa-
trioții noștri împintenați, cari ase-
menea tōtă fericirea o derivă dela
învēțarea limbei maghiare.

Sunt de ajuns cele citate mai
sus, ca să ilustreze situația actuală
politică a Românilor bucovineni și
să ne facă să înțelegem cât de juste
sunt dorințele și așteptările diaru-
lui din Cernăuți cu privire la viitōrele
lupte ale partidului român buco-
vinean.

Pericolul e mare și e timpul
suprem, ca naționalității români din
Bucovina să se reculēgă și să ia
poziția firmă în țēră ca și în dietă,
ca și în parlamentul central pentru
apărarea intereselor de viētă ale
elementului român autohton din Bu-
covina.

Din parte-ne nu putem decât
să dorim ca tōte nisuițele și stă-
ruințele fraților noștri în acēsta di-
recțiune salutară să fiă încoronate
de cel mai deplin succes!

CRONICA POLITICĂ.

— 23 Noemvre.

Alaltăeri s'a deschis Reichstag-ul ger-
man, și cu asta ocaziune cancelistul print
Hohenlohe, încredințat fiind de împēratul
Wilhelm, ținū mesagiul, în care după-ce se
vorbesce despre diferite cestiuni interne
politice, economice și financiare, în fine se
dīc următoarele: „In înțelegere cu guvernul
rusesc și frances, Germania a curmat încur-
căturile, ce se puteau nase în urma rēs-

bolului celor două mari puteri ost-asiatice
Atențiunea noastră seriōsă ne este în drep-
tată asupra evenimentelor demne de com-
pătimīt din imperiul turcesc. Fidel alianțel-
lor sale, imperiul german e tot-dēuna gata
a conlucra cu puterile cari îi stau mai aprō-
pe în urma intereselor comune, și a servi pā-
cei”. In cercurile Reichstag-ului german se
afirmă, că de două decenii acesta e primul
cas, când în mesagiul german se accentu-
ēză și se constată interese comune cu Fran-
cia și o politică unitară a ambelor state.

Cu privire la evenimentele din Tur-
cia se anunță din isvor oficial turcesc, că
în Keban au pușcat revoluționarii armeni
asupra miliției turcesci. Revoltații au fu-
git apoi în Fernes și în Zeitun, aprindēn-
du-și mai întâi casele. „Pol.-Corr.” anunță,
că vatra turburărilor iscate în Arabia este
ținutul Saada, situat între Yemen și Assir,
și ocupat dela a. 1892.

Apponyi despre reforma electorală.

Scim, că deputatul Geza Polonyi
într'una din ședințele trecute ale ca-
merei a făcut o propunere, în care
în numele partidei sale a cerut în-
troducerea votului universal, votarea se-
cretă și votarea după comune. Asupra
acēstei propuneri s'a încins o des-
batere mai lungă, care s'a conti-
nuat și în ședințele următoare.

La rēndul său contele Apponyi
a espus în ședința de Lunī vederile
sale cu privire la propunerile lui
Polonyi și la reforma electorală. Ētă
ce a dīs el între altele:

Nu crede, că sufragiul universal va putē
delătura stările actuale bolnăviciose. El
(Apponyi) aderēză la principiul votării se-
crete, și la timpul său, adecă cu ocaziunea
revisuirii legii electorale, principiul acesta
ar trebui pertractat mai cu de-amēruntul
(Vii aprobări în stānga). Stările actuale
nu se mai pot sustinē. (Adevērat! așa
este!).

În prima liniă e de observat, că la
sistemul electoral de astăzi, orașele liferēză

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Caracterul zălogit.

Narațiune, de Ceh Svatopluk.

(F i n e.)

Alfred își acoperi fața cu amēndouș
mănuile și când privi de nou, Jidanul sta
înaintea lui în vechia lui formă. Sōrele a
opus deja.

— Ei, vinđi-mi d-le caracterul? Pre-
tul lui e mare acum. Sunt în ajuu alege-
rile. Aron plătesce strălucit.

Dīcēnd aceste, Jidanul scōse un gal-
ben din pungă și-l ținū sus. Alfred privi
cât va timp, cu ochi învāpăiați, moneta mi-
ronată, care lumina aprōpe în întunerecul
de jumătate, dēr se întōrse și rēspunse cu
voce tare Jidanului:

— Nu-l dau!

Jidanul scutură din cap.

— Nu? Pe Dumneđeul meu, frumos
caracter. Iti dau de două-ori atât. Și totuși
nu? De trei-ori atât! Intr'adevēr, curat ca-
racter. Ei, nici acum nu te învoesci? Te
ce milionar. Vei locui în palat, vei avē
ișrijă, cai.

Alfred privea cu ochi rătăcitori în

aer, ca și când înaintea lui ar pluti o ve-
deniă. Apoi își neteđi fruntea și dīse of-
tând:

— Nu sunt vēndētor!

— Cum dorește domnul? Eu nu for-
țez tērgul. Ține-ți caracterul și țiresce-te
și mai departe în acēstă miseriă. Lui Aron
ii rēmān banii. Mē recomand, d-le.

Ascunse galbenul între ceialți, apoi
scutură pungă, încāt rēsună odaia întrēgă.
In sfirșit ascunse pungă sub caftan și porni
spre ușă. In prag se întōrse:

— Aron are inimă bună. Nu-l iartă
sufletul, ca să nu ajute pe un ast-fel de
om cinstit în miseriă. Soi ce? Iti dau im-
prumut atâta, de cât ai lipsă. Puneți zalog
caracterul, dēcā nu voesci nici într'un chip
să mi-l vinđi. Nu cer camătă mare, numai
50%. Dōr' acest ofert nu mi-l vei refusa?

Alfred se gāndi. Privi înc'odată de
jur împrejur prin odaia. Pat, dulap, etager
de cărți: una ca una gōle. Acēstă odaia
este coliba tristă a miseriei și a lipsei...

S'a hotărīt. Cu mână făcea, ce-i drept,
sēmna de depărtare, însă buzele lui șoptiră:
Nu-mi pasă, i-al dēr, il zălogesc..

Tăcū fār' de veste. Cum ar fi posibil
a pune zalog caracterul? Asta-i o prostiă,

un vis de creer bolnav! Isi inchise ochii,
ii deschise ērași și Jidanul sta încă înaintea
lui. Așa-dēră nu e vis totuși, ci realitate.
Jidanul dīse:

— Sciu, ce te supēră Măria-Ta. In-
creditează-mi însă întrēgă afacere.

Dīcēnd acestea luă de sub caftan o
mică cutiă, o deschise și în curēnd o in-
chise ērași.

— Ētă, aici e caracterul d-tale, dīse
c'un uris infernal.

Alfred privi mirat cutia, care purta
inscripția „Caractere nobile”.

— Veđi în ce cutiă frumos numită
a ajuns caracterul d-tale. Acēsta e clasa
cea mai distinsă. Sunt caractere sdravene,
caractere oneste. Sunt apoi și caractere
slab. Aceste sunt cele mai ieftine și am în
depsit atâtea, încāt nu sciu, ce să fac cu
ele. De altfel afacerea mea te interesēză
fōre puțin, decī mai bine să număr banii.

Jidanul scōse ērași pungă, și grāmădi
pete olaită galbeni strălucitori.

— Peste cinci ani, tot la ora acēsta
Aron va veni la d ta. Ori unde ai fi, Aron
teva afla. Dēcā-mi replătesci banii cu in-
tēsele, iti dau ērași caracterul, dēcā nu,
n-l țin mie. Stă tocmeła?

Alfred elātina din cap afirmativ. Ji-
danul ispititor băgă mână mai afund în
pungă, și c'o fabulōsă iutēlă columnele de
aur se ridicau pe masă. Punga nu se
deșertă; ea era ca ulciorul din bibliă.

* * *

S'au implinit cei cinci ani. Alfred e
mare domn. Se învērte în societăți dis-
tinsē, unde spumegă șampania, lucesce di-
amantul, unde mătasa și catifeaua fōnesco
grățios. Are palat și proprietate uriașă. Pe
lângă acestea caută fōrte bine, e fōrte să-
nētos. Are și nevastă. Ea nu s'a măritat
din iubire, ci numai pentru bani, dēr asta
n'are a face. Alfred nu-și iubescē nevasta,
și totuși trāesc bine împreună. Înaintea
lumei se pōrtă, de par'că ar fi nebuni unul
după altul; cu celelalte cine se-și sfarme
capul?

Lumea și țēră scie, că Alfred e fără
de caracter. Dēr totuși el își pōrtă sus
capul și toți se închină dinaintea lui. Piep-
tul îi este împodobit cu decorații și i-se
ofer cele mai strălucite poziți. Părinții își
învață copiii să ia esemplu dela Alfred.
Bētrāni încărungiți în cinste roșesc de bu-
curiă, dēcā Alfred le stringe mână. Fața
filosofilor moroși, și cari urēsc lumea în-

elementele cele mai servile, ceea ce ușor se poate explica prin numeroasele ofiții de stat și publice, cari se află în orașe. (Vii aprobări în stânga și stânga extremă). Este afară de ori-ce îndoială, că masa oficialilor nu cutază să voteze la votări publice așa, după cum simte, și faptul acesta oferă un argument puternic pentru votarea secretă. (Vii aprobări).

În întreaga lume civilisată parlamentele se nisnesc a lua măsuri în interesul purității alegerilor și a independenței membrilor din parlament. Ce se întâmplă însă la noi? De două ori s'a respins jurisdicțiunea electorală, care acuma din nou atârână ca sabia lui Damocle de-asupra parlamentului, și acestei amânări este a-se mulțami faptul, că cercuri, cari la alegerile trecute au fost încă pure, astăzi deja sunt corupte.

Ministrul-președinte dăce, că nu e contra reformei electorale, dăr nu doresce s'o vadă realizată în viitorul apropiat. De 21 de ani n'am creat nici o lege, care să fi fost chemată de-a ocroti puritatea și libertatea electorală. În Anglia s'a creat la a. 1854 o lege privitoare la abuzurile electorale; la 1856, 1858, 1860, 1861, 1862 și 1863 aceea lege s'a completat; la 1868 s'au creat legi privitoare la jurisdicțiunea electorală, și la comisiunea conscriitoare de alegători; la 1872 s'a introdus votarea secretă, la 1875 s'au precisat datorițele funcționarilor dela alegeri, la 1879 s'a creat din nou o lege privitoare la abuzurile electorale, și la 1883 s'a creat o lege electorală mare organică.

Dacă la noi, după o neactivitate de 20 de ani, nici acum nu se gândesc la o schimbare, atunci aceea, cari cutază faptul acesta, merită învinuirea, că ei nici măcar nu vrău să scie de reforme. (Vii aprobări în stânga și stânga extremă).

Cu excepționarea punctului prim din propunerile lui Polonyi, primesc toate proiectele. (Vii aprobări și aplause în stânga extremă).

SCRIRILE DILEI.

— (23) Noemvre.

„Conferența secretă a învățătorilor români patrioți“. Sub acest titlu foile ungurești reproduc după „Arad és Vidéke“ un apel, în care se dăce, că în luna lui Noemvre c. s'ar fi adunat la o „conferență secretă“ în Lipova mai mulți învățători români gr. or. din comitatul Arad, Timiș și Carașseverin, cu scop de-a lua măsură de „apărare“ în contra tractării „brutale“ din partea preoților lor. Se face apoi apel către ministrul unguresc de culte, ca să se milostivescă a-și îndrepta atențiunea asupra lor, cari „nu mai pot suferi brutalitatea fanaticilor lor popi“ etc. E caracteristic, că apelul nu este iscălit de nimenea, ci se spune numai, că cei ce consimt să se adreseze inspectorului r. de școle al comi-

vioră, când Alfred le zimbesc grațios. Bărbați dela guvern și șefi de partide așteptă în antișambra lui. Numele său îl amintesc diarele, revistele, broșurile volante, lexiconele și cărțile de școlă. Și în odaia, unde el cu cinci ani înainte și-a zălogit caracterul, un tiner palid îmbrăcat în vestiminte strălucitoare și în ghete sparte, scrie poesii, glorificând în ele pe Alfred.

Ah, da în secolul nostru omenimea se închină erăși vițelului de aur. Din inima lui a perit adevărata temere de Dumnezeu și sufletul său corupt jertfesc pe altarul materialismului. Tot există numai pentru aur. Sub diferite numiri, se închină numai aurului. Pentru el predicăm morală, pentru el ne vârsăm sângele, pentru el muncim și asudăm, și chiar eu însu-mi scriu această satiră numai pentru aur.

Servitorul anunță lui Alfred, că un Jidan sdrănțos vră să vorbescă cu ori-ce preț cu dânsul. Lui Alfred i-a venit în minte ceea-ce s'a întâmplat înainte cu cinci ani.

— Dă-i intrare în biroul meu.

Acest birou este mobilat cu mare

talului Arad. — Se vede cât de ocol, că e vorba și aici de-o intrigă a „patrioților“, prin care vor să prindă în cursă pe învățătorii români, folosindu-i tot-odată ca instrumente pentru a lovi cu ei în preoțimea noastră. Sperăm însă, că învățătorii noștri vor înțelege cursele și se vor feri de ele ca de satana.

— o —

Contra jidanilor din Fertő-Szt-Miklos s'a pornit o gonă teribilă. În nopțea dela 2 c. o mulțime de popor s'a adunat înaintea școlii populare israelite. A spart ferestrele, a rupt o parte din coperișul casei, a spart ușile și a nimicit tot ce ia venit în cale în odăile edificiului școlii. Mulțimea merse apoi la locuințele jidanilor din aceea comună nimicindu-le ferestrele. „Pest. Ll.“ afirmă, că asupra unei case s'a și puscat chiar, dăr n'a fost nimeni rănit.

— o —

Fisolgăbirău suspendat. Fișpanul Sătmăruului Béla Simontsios, cum anunță foile maghiare, în urma mai multor plânsuri și insinuări a încercat cercetare contra lui Vasile Andre, fisolgăbirău din Șomouta mare. Se dăce, că în urma cercetării, care a ținut patru zile și în decursul căreia s'au ascultat 147 de martori s'au constatat mai multe abuzuri comise în oficiu, și pentru acestea fișpanul a ordonat suspendarea numitului fisolgăbirău și luarea lui în cercetare disciplinară.

— o —

Gimnasiu rutén în Cernăuți. Cetim în „Gazeta Bucovinei“: Din Viena ne sosesc o soire îngrijitoare. Ea nu va întârzi a produce în întreaga noastră țară o adâncă nemulțămire. Deputatul Lupul a accentuat în comisia bugetară a parlamentului, că remarcă în preliminarul pentru 1896 introduce sumele necesare pentru înființarea unui nou gimnasiu inferior în Cernăuți. Există, dăce d-l Lupul, la guvern tendința de-a activa la acest gimnasiu clase paralele rutene. Basat pe elocvente date statistice și punând în relief covârșitoare momente politice, d-l Lupul cere neamănăbilită crearea de clase paralele române, lăsând guvernului latitudinea de a-le activa după plac la gimnasiul din Cernăuți deja existent sau la cel proiectat. La această justă cerere a deputatului nostru a răspuns ministrul Gautsch în un sens, care de sigur va produce în țara noastră cea mai profundă iritare. Crearea unui nou gimnasiu la Cernăuți, replică d-l ministru, precum și activarea de clase paralele rutene sunt trebuințe adânc simțite, er introducerea unui învățământ liceal român la Cernăuți depinde dela viitoră expansiune, ce va lua sistemul școlilor medii în Bucovina și în special în Cernăuți. Ați vorbit destul de clar, d-le ministru! Slavizarea capitalei noastre e hotărâtă. În fața acestui pericol noi Români vom trebui să luăm grabnice și energice măsuri.

elegantă. Pe păreți însă strălucesc tablouri nerușinate.

Alfred și Jidanul steteau erăși față în față.

— Ai întârziat, jidane, dăce Alfred privind la césornic.

— N'am ce face. N'au voit să ne lase peste frontieră.

— Așa-i, că aduci zălogul?

— Da, mărite domnule.

— Poți să-l ții. Nu mai am nevoie de el. M'am convins, că mai ușor ne ferim fără de caracter în lume. Bucuros ți-și mai da ceva.

— Adeocă?

— Nițel sentiment de pudore mi-rămas încă. Mi-e forte neplăcut și de pri-sos. Mi-ar plăce să-l vând și pe acesta.

Aron mișcă din umăr și c'un ris blăstemat răspunde:

— Regret, dăr nu-l pot cumpăra. Marfa acesta nu mai e în modă. Poftesc numai și privesc la păreții odăii d-tale.

Dela țără.

Fisolgăbirău Branului. Diarul „Magyarország“ în numărul său de eri publică un comunicat dela corespondentul său din ținutul Brașovului, pe care comunicat, fiind el de interes pentru cetitorii noștri din părțile Brașovului și Făgărașului, îl reproducem aci. Faptul este cu atât mai interesant, cu cât un diar maghiar ilustrează purtarea și atitudinea în oficiu necualificabilă a unui ogen de al actualului guvern.

„Corespondentul nostru“, dăce numitul diar, „ne raportază, că Benedek Thuri, fisolgăbirău tiner al ceroului Bran, aparținător de comitatul Făgărașului, comite nu numai fapte condamnabile, ci chiar și demne de acuză. Tractază nedemn cu locuitorii de acolo, cari sunt omeni destul de blândi și ascultători; dăr mai ales observă față cu ei o strictetă necrutătoare și o premergere aspră nebasată în afacerile cele mai minuțioase și adese-ori în afaceri ridicole. Aceste le face fisolgăbirău pentru ca să valideze enunțațiunea, pe care a făcut-o cu ocaziunea ocupării postului său, că adecă „poporul de aci trebuie ținut în frâu“.

„Așa d. e. în anul trecut a recuirat cavaleria în Zărnesce fără de nici un rost, cauzând prin acesta multe necasuri și neplăceri. Dispozițiunile privitoare la poliția de câmp le face urgisite înaintea poporului prin pră multe comisuni superflue și costisitoare, și de multe-ori pedepsece cu câte 2—3 fl. pe țărani (fiind eschis dreptul de reclamare) singur numai pentru aceea, pentru-că duc puii la țerg ținându-i de picioare.

„Faptele acestea nu contribuie la ridicarea popularității sale și cu greu va ajunge la scopul, la care tind îndrumările fișpanului în favorul guvernului.

„Cu ocaziunea alegerilor de membri pentru congregațiunea comitatensă a comis volnicii mai ales în Tohanul vechiu, rupând biletele de votare, cari lui nu-i plăceau, și octroând alegătorilor astfel de indivizi, pe cari alegătorii peste tot nu voiesc să-i distingă cu încrederea lor.

„În timpul din urmă plântesc disolvarea casinei, și precum e el de certăreț acolo, unde vine în divergențe cu poporul, de sigur o va și disolva, cu toate că casina este singurul loc, unde elementele mai inteligente din Bran — și așa împrăștiate în urma situațiunei geografice — pot să convină și să discute asupra dăverilor diferite ale lor“.

Și repetăm, că acestea le spune o fiiă maghiară.

Dela comună.

Ședința din 4 Decemvre a. c. se deschide la 3 ore d. a., de către primarul-substitut Iakobi cu următoarele împărțări: 1) Regulamentul desbaterilor s'a aprobat la locurile mai înalte; 2) Ministrul agriculturii în urma unei reprezentațiuni din partea comunei promise a mijloci numirea unui al doilea jude de comasare; și 3) punerea de mese înaintea cafenelei Drexler s'a aprobat și de instanța ultimă în sensul, cum s'a decis de către comună.

Lurtz face următoarele trei interpelațiuni:

a) În privința abatorului, care e mai bine de un an gata și tot nu se mai deschide. Presidentul spune, că după informațiunile, ce le are, statutul se află la ministrul de interne și în tot momentul se așteptă sosirea aprobării;

b) în privința tarifului de apă, care e aprobat numai pe 3 ani, dintre cari 2 au și trecut deja. Presidentul promise a veni în decursul anului 1896 cu un nou proiect de tarif;

c) în privința școlii de agricultură din Feldióra subvenționată cu vră 400 fl. și din partea comunei Brașov, vorbitorul susține, că la această școlă sunt 2 instanțe: comisiunea școlară și comisiunea de supraveghere însărcinate cu conducerea școlii. Învățătorul Dörschlag se află în raporturi rele cu directorul Hintz, care e și președinte al comisiunei școlare. Directorul părăsece pe învățător și comisiunea sub președința lui îl și judecă, va să dăce: directorul e și acuzator și judecător; ba mai mult: vine

lucrul la a doua instanță, la comisiunea de supraveghere, unde directorul erăși e președinte și judecător. Vorbitorul întreabă pe primarul-substitut: dacă are cunosință despre întâmplarea acesta dela numita școlă, și ce are de gând să facă? — Presidiul spune, că va studia statutul acelei școle și va răspunde în una din ședințele următoare.

Urmază ordinea zilei:

1) La cererea mai multor locuitori din Dârste, comuna decide repararea unei fântâni vechi și facerea unei fântâni nouă cu suma de 700 fl.

2) Se decide a doua-ora urcarea salariului administratorului și controlorului din spital cu 200 fl., respective cu 100 fl. și să se rōge ministrul de interne a aproba de astădată această urcare și pe anul 1895 din cauza scumpetei.

3) Primarul pensionat și bolnavicios Franz de Brennerberg cere a fi absolvat de a mai face rapoțele anuale restante, ceea ce se incuviințază.

4) Se respinge cererea de remunerațiune a cancelistului dela oficiul de înscințare Guido Iekel, fiindcă a suplinat pe șeful său.

5) Maiorul dela husari Ernst Weiss se primesc în sinul comunei, dacă în termin de un an va deveni cetățen ungar și va plăti taxa de 50 fl.

6) Se primesc în sinul comunei proprietarul de case Lazar Albert din Görgey-Sent-Imre cu taxa de 50 fl.

7) Cancelistului dela poliția Iohann Zacoaria i se dă un concediu de 3 luni din cauză de bolă.

8) Presbiteriului evangelic și Eforiei școlilor centrale române li-se concede a lua apă din apeductul vechiu pentru stabilimentele lor de băi.

9) Se decide a cere dela ministrul de comerțiu nu numai susținerea transportului de mărfuri pe linia tramvaiului Brașov-Săcele, ci și eftinirea tarifului.

10) Raportul spitalului despre statistica bolnavilor în anul 1894 servesc spre sciință.

11) Se votază la titlul 24 din buget încă 500 fl. pentru incuarterii militare; la titlu 25 din buget 2700 fl. pentru poduri, șosele și canale, er la titlu 46 din buget 1600 fl. pentru apeduct și fântâni.

12) La cererea locuitorilor de pe lângă berăria lui Hajek (livadia lui Ianoi) se decide a se introduce apa cu o cheltuială de 1284 fl.

Bucuriă malițioasă.

D-le Redactor și Amice!

Te rog să dai loc în colónele „Gazetei“ următoarelor rânduri:

„Tribuna“ nr. 250 dela 18 (30) Noemvre publică o notiță despre nu știu ce „bucluc“, cei-s'arh întâmplat „Gazetei“ din cauză, că ar fi dat loc în colónele ei unui foileton „fără autorizare“, scris de un anumit Zilahy Kiss Béla, pretins colaborator la „Budapesti Hirlap“. După-ce spune, că cel care v'a băgat în „belea“ este „Tr. H. Pop“.... s'acată — așa numai din bun senin — de persóna mea, în mod, ce denotă un mare grad de necultură a inimii și o bună dosă de patimă.

În fața acestei stîrpiruri spirituale a „buclucașilor“ dela „Tribuna“, mă simt dator a spune următoarele:

1) Cu iscălitura „Tr. H. Pop“ n'am publicat nici un foileton-traducere, al cărui autor să se subscrie „Zilahy Kiss Béla“.

2) Nici-odată în viața mea n'am publicat traduceri „ilicite“, cu scop de-a seduce lumea să credă — cum pōte face marii „literați“ dela „Tribuna“ — că posed cunosința tuturor limbilor din lume.

3. Întregă notița din vorbă a „Tribunei“ o consider de ceea-ce este în adevăr: isbucnire ridicolă a unei malițioase bucurii.

În consecență, țin de sub-demnitătea mea a intra în meritul ei și a arăta asupra tendinței, ce urmăresce. Acesta cu atât mai virtos, că totă lumea scie adă, că „literații“ și „politicii“ buclucași dela „organul acreditat“ și-au ales de mult nobila misiune, de-a persifla și batjocori cu cea mai elementară lipsă de bun simț pe tot omul, care nu sufă cu ei în trimbița scăr-bóselor lor patimi și ure personale.

Bozias, 4 Decemvre 1895.

Al vostru devotat

Traian H. Pop.

*) „Gazeta“ n'a dat de nici un bucluc. Bucuria „Tribunei“ a fost zadarnică. — Red.

Serata tinerimii române.

Budapesta, 3 Dec. n. 1895.

Raport spec. al „Gaz. Trans.“

Sunt mulți ani, de când din cauze independente de voința sufletelor bune românești din Budapesta, atât de terorizate de vehemementul șovinism maghiar, baleturile și seratele strălucite de odinioară, pe care le arangiau universitarii români, și cari contribuiau in calculabil la cimentarea legăturilor frățesci dintre dâșii și distinsa comunitate română de aici, au apus.

Urmă o amortire îngrijitoare, care pe tinerimea română de aici a silit-o a-și resingura activitatea între zidurile strimte ale societății „Petru Maior“. Era însă o tinerime mai firească, ca puterea de muncă, consumată de-atâta vreme, să isbucescă în sfârșit în mod irezistibil, și neadormita dorință a tinerimii devenind pe di ce merge spre a erigea, să se realizeze.

Momentul intrupării acestor nobile dorințe fu ziua de 1 Decembrie, — și memorabilă pentru ori-ce inimă caldă românească din Pesta, ziua seratei literare musicale.

Peste așteptare a succes această serată, mulțămitea zelului învăpăiat al harnicului președinte al societății „Petru Maior“, d-l Dr. Florian Muntean, devotatului comitet organizator, distinsului concurs al amabilei doamnă Alma de Dunca-Schiau, și în deosebi a doamnei adevărat frățesci manifestate față de serată de inteligența română de aici!

De cu bună vreme începură a sosi în număr mare fruntașii români din Budapesta pompăsa sală Nr. V a Redutei, sală, ce se afla în lumină și splendore, așa că la orele fiind într-o sală aprăpe ticsită de puțini, să și începă serata...

Simpaticul Dr. Florian Muntean ținu un discurs măduos și însuflețit cuvânt de deschidere, accentuând cu mult aplomb importanța spiritului de concentrare, ce predomină în lumea, spirit de un incontestabil folos, și ales pentru noi Români, stânjiniți în lung timp în dezvoltarea noastră culturală națională de aspra vitregime a vremilor recente. Constată cu negrăită bucuria, că în România capitala a înțeles acest spirit, transformându-se lui în tocmai, și inaugurând o nouă epocă de frăție și iubire reciprocă între sine. În sfârșit, rugând inteligența română să prezintă a scusa modestele puncte de seratei, mulțami pentru entuziasmul sprijin!

Urmare apoi rënd pe rënd diversele momente din program, toate executate strălucit, spre mulțămirea generală a celor prezenți.

D-l I. Scurtu student în filosofie deosebită cu sentiment mișcător frumoasă baladă „Carol IX“, de G. Coșbuc.

De-asemeni și d-l T. Vuia student în drept, care — fiind d-l Chendi constrâns de împrejurări neprevăzute a părăsi deja înainte de serată Pesta și a nu pute ast-fel încheia diserta, — a tractat c'o serioasă cunoștință de cauză tema despre „genialitate“, temă foarte interesantă și de valoare, care, espunând teoria celebrului Lombroso despre identitatea genului cu nebunia, se bazează a dovedi cu ponderose argumente sus amintita teoriă n'ar fi întru toate exactă, ci prea cutezată.

Nespus haz și veselie a produs în publicul present d-l I. Popoviciu, student în filosofie, cu declamarea poeziei: „Jidanul de mare“ de T. D. Speranță, poezia predată de un frumos talent comico.

Nu mai puțin remarcabilă a fost și partea musicală. Fragedul cor al societății, condus cu simț de d-l I. Cădariu, student în drept și cunoscător al muzicii a delectat cu succes cât se pôte de frumos, frazând întreg publicul present. Tôte patru cântările v. a. „Eurna“ de C. Porumbescu, „Vino lele“ de I. Vidu, „Cântec sicilian“ de C. Porumbescu și „Hora“ de G. Dima au fost executate cu multă pricepere musicală, și dând o desteritate într'adevăr laudabilă, decât considerăm frăgețimea corului. În insistența deosebită a publicului, unele din acestea fură repetate.

Punctul de culminațiune al părții musicale, ba chiar a întregii serate, a fost

insă incontestabil strălucitul debut al amabilei domnișore Alma de Dunca-Schiau, care și cu această ocaziune dete o strălucită dovadă despre prețiosul d-sale talent musical, fiind d-sa o adevărată artistă în jocul la pian.

„Balada H-moll“ de Liszt, „Ductul“, executat împreună cu d-l I. Bușita, „Pensée fugitive“, de Alexandru de Moosonyi, Schubert-Liszt „Auf dem Wasser zu singen“ și „Fantasie românească“, compozițiă proprie a d-rei Alma de Dunca-Schiau tôte le-a cântat atât de admirabil, atât de răpitor și de artistic, încât ne-a electrisat pe toți! În deosebi reușita compozițiă proprie „Fantasie românească“ ne-a entusiasmă până la estă prin dușia-i pătrunțătoare, atât de caracteristică Românilui!

Aplause furtunose și nesfârșite erupeau la fiă-care aparițiă pe podiu a d-șorei Schiau, ca și la finea fiă-cărei piese. Prin fermecătoru-i joc, d-sa ni-a lăsat tuturor cele mai dragălașe impresiuni! Tinerimea s'a și grăbit a-i preda în semn de recunoștință un frumos buchet de flori naturale.

Nu pot întrelăsa de-a nu-i aduce în numele tuturor și cu această ocaziune cele mai căldurose mulțămite pentru valorosu-i sprijin, care a ridicat la un nivel atât de înalt serata noastră.

(Va urma.)

România agricolă.

XII. Pădurile.

(Urmare.)

Și ei aveau dreptate, căci dōgele din cestiune erau numai de garniță și nu de stejar veritabil. Un distins fabricant de cognac, ce avem în țără, imi dete esplicațiunea mai detaliată, că dōgele din garniță indigenă nu se pot întrebuița, decât la puținele de varză, vase pentru oțet, rachiu ordinar și vinuri ușore de masă. Vasele pentru vinurile fine, vinuri de desert, spirt, cognacuri, romuri etc. trebuiesc făcute din dōgele de stejar veritabil, care el il împoartă din Transilvania, Slavonia și puțin din Oltenia, ăr prin vasele de garniță ele ar trece, ca și prin cele de brad. Dōgele de stejar veritabil se vënd în țără de 2 și de 3-ori mai scump, decât cele de garniță.

Deci gorun nu există, decât foarte puțin, în Oltenia, ăr încolo nu, deși el formeză masivul exclusiv al pădurilor de stejar ale Transilvaniei. Masivul predominant în pădurile Moldovei este fagul, garniță foarte puțină.

România are și ea mai multe specii de copaci, cari se asemănă cu stejarul, — varietăți de stejari, — dăr nu sunt stejar propriu đis, supranumit și gorun. Quercus pedunculata, și anume varietatea, care se găsește mai des, este garnița Quercus conferta, tufa, séu tufa a-iōsă Quercus pubescens și cerul, Quercus Cerris. Aceste varietăți, deși se asemănă cu stejarul, nu sunt însă stejari propriu đis, n'au nici mărima lui, și nici structura lemnului.

Ele sunt mai mult un putrigaiu, decât lemn de valōre, cresce încet, ajunge la dimensiuni mici neînsemnate și din lemnul lor — tufan și cer — nu poți face altceva, decât lemne de foc. Numai din garniță, — care ajunge la dimensiuni cevași mai mari, poți face traverse și lemn de construcțiă ordinar, încolo și el se întrebuițeză mai mult ca lemn de foc.

Pădurea statului Dedulesci, lângă Rîmnicul-Sărat, — pădure frumoasă de garniță, cu tulpini de 8—10 m. lungime și 20—30 cm. grosime, — a dat la pogon câte 15 stênjini lemne de foc, afară de cei 80 copaci la pogon, lăsați ca rezerve; ăr tot în pădurea statului Albele din Vlașca, în apropiere de marea pădure Comana, pe 6 hectare de loc în tăiere rasă am găsit 98 stênjini,

— ar da 8 stênjini la pogon. Pădurea era pădure bătrână, căci cel mai bătrân om din sat nu scia, că pădurea aceea să se fi tăiat vre-odată: nu avea poeni, ci era binișor încheiată. Masivul se compunea numai din cer și tufă raiōsă; dintre copaci nici unul nu era mai mare de 4—5 m. și de 10—15 cm. grosime în diametru, și masivul întreg era cu vârfurile rupte de vânt și zăpadă. Incolo alte masive la șes se compuneau din teiū, alun, păducel — tot esențe fără de valōre industrială; lemn tare: carpin, frasin și ulm este puțin.

(Finea va urma.)

Societatea „România Jună“.

Societatea academică social-literară „România Jună“ și-a constituit noul comitet pe anul administrativ 1895—96 în următorul mod:

Președinte: stud. techn. Teofil Popovici; vice-președinte: Drd. med. Alesandru Crăciunescu; Secretar I: stud. med. Titu Perția; Secretar II: stud. jur. Emil Venter; Cassar: stud. cult. techn. Ilie Părvulescu; Controlor: stud. techn. Cornel Comanescu; bibliotecar: stud. techn. Dionisiu Balossu; econom: stud. forest. George Sărbu.

Din raportul societății pe al 25-lea an administrativ al său (1 Oct. 1894 — 30 Sept. 1895) însemnăm următoarele:

La finea anului 1894—95 societatea împlinesce al 25-lea an al existenței sale, din care incident s'a ales un comitet însărcinat cu arangierea unui jubileu. Președintele general e d-l Dr. Sterie Ciurcu. Jubileul se va serba la Pascile viitoare. Comitetul arangiator al jubileului e împărțit în 3 secțiuni: una pentru colectarea banilor de lipsă pentru întemeierea unui alumneu, în care tinerii români, membri ai societății, lipsiți de mijloce, să primescă gratuit locuință și mâncare. În acest scop s'au colectat până acum peste 700 fl. Altă secțiune e însărcinată cu editarea unui „Almanach festiv“, pentru care însă până acum au sosit prea puține elaborate. În fine a treia secțiune e însărcinată cu arangierea festivităților.

Cu regret se amintesc în raport transferarea din Viena la Mișcolț a d-lui capelan militar George Vlăsa, care a fost un mare sprijinitor al societății și membrilor ei. — Escelența Sa Metropolitul Dr. Victor Mihalyi a dăruit societății 50 fl. pentru fondul disponibil și alți 50 fl. pentru fondul neatacabil, intrând ast-fel în șirul membrilor fondatori ai ei. De-asemena D-na Elena de Popovici, întemeiatōrea institutului de fetițe din Cernăuți, a intrat în șirul membrilor onorari, plătiind taxa de 50 fl. — Raporturile amicale cu tinerimea slovacă și sârbă s'au mai întărit în cursul anului. Vița socială românească a luat un avânt mai îmbucurător, arangându-se, cu concursul familiilor române din Viena, tot la două săptămâni conveniri sociale, împreună de repetite-ori cu producțiuni musicale, declamatorice etc.

„Jrzica“, fōia satirică-umoristică a societății, a început să apară din nou. Din fondul societății s'au votat la 6 membri ajutor de câte 100 fl. S'a autorizat cassarul să fac la finea fiă-cărei ședințe câte o colectă, a cara fiă-care membru al societății să fiă îndatorat a contribui minimul de 1 cr. în avorul cabinetului de lectură. Pe calea acest s'au colectat la 10 ședințe 17 fl. 52 cr. — Membri onorari au fost numiți: D-na Elena de Popovici, D-nii: Const. Arion, Dr. D. Barcoian, Perețianu-Buzău, Lascar Catrăgiu, Dum. Comșa, Iuliu Coroian, Nic. Crișea, Ger. Domide, I. Grădiștean, Tache Ionscu, Al. Lahovary, Dr. Teod. Mihali, Run Patia, Dum. Sturdza, Dr. Aurel Său, Michaiu Velici. Membri emeritați dn: Dr. G. Candrea și Dr. Pompei German.

Societatea a hotărât, ca de aci înainte să orte și membrii ei la ocaziuni festive, une vor reprezenta societatea, insignii constitōtore dintr'o pantofă de mătase în colile noastre naționale cu inscripțiunea în a „România Jună“.

Societatea a avut în cursul anului 32 membri ordinari. Fondul neatacabil: 11,783 fl.; averea totală: 13,455 fl.

Voci din public.*)

Domnule Redactor!

La întâmpinarea D-lui G. B. Pop din Nr. 259 al „Gazetei“ față de declarațiunea mea din Nr. 258, mă vënd necesitat a răspunde următoarele:

Precum se va constata la timpul său prin domni, cari erau la masa nemijlocit apropiată, la care se afla și președintele „Reuniunii“, nu este adevărat, că am insultat pe D-nul G. B. Pop împreună cu societatea, din care făcea parte; n'am strigat „afară cu ei“, ca atât mai puțin am întrebuițat espresiunea: „afară cu voi, de mulți port Sămbetele“. Mi-am permis o singură observare în momentul, când D-nul G. B. Pop insulta pe dirigentul reuniunii cu cuvinte nequalificabile dând dreptate dirigentului, care susținea, că nu se cuvine să se facă șgomot în decursul producțiunii. Indată ce Domnul G. B. Pop m'a audiat gura, ca împins de un resort, a sărit la mine întrebându-mă, că ce am đis. Am repetat ce am đis și mi-am și motivat aserțiunile. Densul, ca un om, care nu se pôte stăpâni, m'a insultat și cu cuvinte injurioase, și a cercat să mă insulte și cu fapta. Restul se scie, și sunt sigur, că comitetul Reuniunii se va espriima în procima ședință în privința acestă.

Ce privesc teoriile de cavalerm, ce le desvōltă D-nul G. B. Pop în întâmpinarea D-sale apoi acestea se pot ilustra mai bine prin aserțiunea sa, că „este indiferent a da său a primi palma“ și prin constatarea martorilor oculari la incidentul dintre mine și D-sa, care constatare e următoarea:

„La cererea Domnului protop. Vasile Voina, subscrișii, cari am fost prezenți la incidentul din sêra de 14 (26) l. c., iscat între D-sa și D-l G. B. Pop, facem următoarea

Constatare.

În saleta de lângă sala, unde se ținea convenirea colegială, în urma unui schimb de vorbe, D-l G. B. Pop a ridicat mâna ca să-l lovescă pe D-l Voina. Acestă însă a parat lovitura cu mâna stângă, ăr cu dreapta l'a lovit pe D-l G. B. Pop în față. A doua încercare a D-lui Pop de-a lovi pe D-l Voina a avut tot rezultatul de sus.

Subscrișii fiind de față dela începutul până la finea incidentului, constatăm, că faimele, ce se colporteză prin oraș, că D-l V. Voina ar fi fost lovit de două-ori în față, nu stau în consonanță cu adevărul.

Brașov, 16 (28) Noevre 1895

Lazar Nastasi m. p.

Sterie Stinghe m. p.

Față de acest fapt, D-nul G. B. Pop nu face alt demers, ci colporteză scirea, că D-sa m'ar fi lovit pe mine, negând că D-sa a fost lovit, și numai după ce a vădut, că publicul este informat despre adevărată stare a lucrului, vine abia după 4 zile a mă trage la răspundere, nu pentru fapt, ci pentru că aș fi informat publicul despre el. Nu este această simularea unui cavalerm ridicul? Și ca să reiasă afacerea și mai caraghioasă, dă mandat strict secundanților săi să nu primescă nici o declarație, ci numai reparațiă prin arme. Dacă o făcea acestă a doua și după incident și pentru incident, treacă mērgă, tot se mai potrivea, dăr după patru zile nu se mai potrivea. Și cu tôte acestea voesc să facă pe cavalerm. Eu sunt mulțămit cu opiniunea publicului, care a fost de față în aceea sêra, și de-orece lucrul acum e pe deplin lămurit, cu acest răspuns sfârșesc tōtă afacerea mea cu D-nul G. B. Pop pe calea publicității.

Brașov, 23 Noev. 1895.

Vasile Voina.

*) Pentru cuprinsul și forma celor publicate sub rubrica această Redacțiunea nu ia răspunderea.

Cursul la bursa din Viena.

Din 4 Decembrie 1895.

Renta ung. de aur 4%	121.05
Renta de corōne ung. 4%	98.60
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	123.60
Napoleondori.	9.62
Mărci imperiale germane	59.22 1/2
London vista	121.30
Paris vista	48.12 1/2
Rente de corōne austr. 4%	100.—
Note italiene.	45.10

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul pietei Braşov.

Din 4 Decembrie 1895.

Banote rom.	Cump.	9.50	Vënd.	9.52
Argint român.	Cump.	9.46	Vënd.	9.50
Napoleon-d'ori	Cump.	9.58	Vënd.	9.61
Galbeni	Cump.	5.65	Vënd.	5.70
Ruble ruseşti	Cump.	128.1/2	Vënd.	—
Lire turceşti	Cump.	10.78	Vënd.	—
Mărci germane	Cump.	58.70	Vënd.	—
Seris. fonc. Albina 5%		100.75	Vënd.	101.—

Se caută un pădurar

cu bune referențe, care se consimtă a se însărcina cu dresarea unui Câne Pointers.

A se adresa prin scrisore la

Agence Havas

Bucureşti (România).

N-rul 2265—1895

Publicațiune.

Oficiul orfanal orăşenesc, ca autoritate pentru pertractarea rămasurilor și tutorat, publică prin această, că rămasul lui Adolf Flagner, decedat în 7 Noembrie, fără a fi făcut vre-un testament, din mobile, albi-

turi prețioase și alte lucruri ale casei se vor vinde cu licitație în 9 și 10 Decembrie 1895 dela 9 ore până la 12 a. m. și dela 2—4 o. p. m. în locuința din Șirul-Străjii Nr. 3, cu bani gata.

In 11 Dec. 1895 la 9 ore a. m. se va face vândarea cu licitație în localul oficiului orfanal a realității de casă și grădină, Șirul-Strajii Nr. 3, din cărțile funduare 1262 Numărul top. 2064 și 2065.

Condițiunile mai de aproape se pot vedea la oficiul orfanal orăşenesc din Braşov.

Braşov, 2 Decembrie 1895.

856,2—3 **Oficiul orfanal orăşenesc.**

Nr. 8361—1895

Publicațiune.

Deoarece în fie-care an se împarte între soldați cu serviciul militar prestat o parte din venitul fundațiunei „principelui Schwarzenberg-Grüne“, de aceea se provocă toți acei soldați cu serviciul militar prestat dela sergenți-majori în jos, cari sunt născuți în comitatul Braşov, seu aparțin acestui comitat și cari au dreptul de a fi împărtașiți din această

fundațiune, de ași așterne subscri-sului căpitănat petițiunile de ajuto-rare până în 10 Decembrie a. c. cu atât mai mult, deoarece petițiunile

asternute după acest termin se vor respinge.

Braşov, 20 Noembrie 1895.

853,2—3

Căpitanul orăşenesc.

Sz. 8329—1895 tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Albuletz János végrehajthatónak Albuletz St. György végrehajtást szenvedő elleni 101 frt. 04 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a hosszafalusi kir. járásbíróóság területén levő csernátfalvi község területén fekvő a csernátfalusi 517 tjkvben foglalt 918 hrsz. fekvőre 1762 frt, az 1302 hrsz. fekvőre 135 frt. az 1630 hrsz. fekvőre 200 frt, az 1673 hrsz. fekvőre 132 frt, az 1924 hrsz. fekvőre 127 frt, a 2555 hrsz. fekvőre 45 frt, a 2688 hrsz. fekvőre 66 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896 évi Január hó 4-én délelőtt 9 órakor Csernátfalvi község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett. árfolyammal számított és az 1881. évi November hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1895. évi November hó 6-án.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság

Pilulele pentru Curățirea Sângelui
mai nainte numit „PILULELE UNIVERSALE“ ale lui
I. P S E R H O F E R

merită cu tot dreptul numirea din urmă, deoarece în faptă sunt foarte multe bôle, la cari aceste pilule au probat efectul lor escelent.

De mai multe decenii sunt aceste pilule lăpitate și puține familii se vor afla ja oari ar lipsi o mică proviziune din acest medicament de casă escelent.

S'au recomandat și se recomand de către mulți medici aceste pilule ca medicament de casă, cu deosebire în contra tuturor suferințelor, ce provin în urma relei mistuiri și constipații, precum: perturbarea în circulațiunea feriei, suferința de ficat, slăbirea mațelor, colica cu vânturi, congestiunea la creeri hămorhoide (vîna de aur) și c. l.

Prin proprietatea lor purificătoare de sânge au cu deosebire bun efect asupra anemiei și asupra bôlelor ce isvorăsc din această, precum: gâlbînare, dureri de cap nervose ș. a. m. Aceste pilule purificătoare de sânge încreză așa de ușor, încât nu pricinuesc nici cele mai mici dureri și pentru aceea le pôte folosi și cele mai slăbite persoane, chiar și copii fără nici o temere.

Aceste pilule purificătoare de sânge se prepară veritabile singur numai în farmacia „zum gold. Reichsapfel“ a lui I. Pserhofer Singerstrasse Nr. 15 la Viena și costă o cutiă cu 15 pilule 21 cr. v. a. Un sul cu 6 cutii costă 1 fl. 5 cr. trimițându-se netrancat cu rambursă 1 fl. 10 cr. Dacă se trimite suma banilor înainte, costă un sul cu pilule 1 fl. 25 cr. inclusive francoare, 2 suluri 2 fl. 30 cr., 3 suluri 3 fl. 35 cr., 4 suluri 4 fl. 40 cr., 5 suluri 5 fl. 40 cr., 10 suluri 9 fl. 20 cr. Mai puțin de un sul nu se pôte espeda.

N. B. În urma lăptrei lor celei mari, se imităză aceste pilule sub diferite forme și numiri, de aceea se face rugarea a cere aume „Pilule purificătoare de sânge“ ale lui I. Pserhofer și numai acelea sunt veritabile, a căror instrucțiune pentru folosire este provădută cu iscălitura I. serhofer, și cari pörtă pe capacul cutiei tot aceeași iscălitură în colóre roșă.

Dintre neamăratele scrisori, prin cari consumenții acestor pilule multă-mesc pentru redobîndirea sănătății după cele mai varii și grele bôle, lăsam să urmeze aci puține numai, cu observarea, că ori-cine a întrebunțat odată aceste pilule, le recomandă mai departe.

Köln, 30 Aprilie 1893.

Stim. D-le Pserhofer! Binevoesc de a mi trimite 15 suluri din escelentele D-tale pilule pentru curățirea sângelui cu rambursă postală. Cu această ocazie Vă aduc mulțamiunile mele pentru efectul de minune al pilulilor D-tale.

Cu distinsă stimă,
Franz avlistik, Köln, Lindenthal.

Hrasche lângă Flodnia 12 Sept. 1887.

Stim. D-le! A fost voința lui D-șeu că pilulele D v. au ajuns în mâinile mele, și rezultatul dela acestea îi atribui Dv. Mă reciesc în patul de leasia est-fel încât nu mai puteam lucra și așa fi sigur deja mörta, dacă nu m'ar fi scăpat minunatele Dv. pilule. D-șeu se vă binecuvintese de mii de ori. Am confiența, că pilulele Dv. mă vor face de tot sănătosa, așa precum a folosit și altora.

Theresia Knific.

Wiener-Neustadt. 9 Dec. 1887.

Stim. D-le! În numele mătușei mele de 60 ani îi exprim cea mai căldurosă mulțamire. Dênsa a suferit 5 ani de catar la stomac cronic și de apă. Vięta i era un chin și se credea deja de perdută. Prin întemplare a căpatat o

cutiă cu escelentele Dv. Pilule purificătoare de sânge, și după o întrebunțare mai îndelungată s'a vindecat.

Cu distinsă stimă, Iosefa Weinzettel.

Eichengraberamt bei Gefühl, 27 Martie 1839.

Stim. D-le! Subsemnatul se rógă a mai trimite 4 suluri cu pilulele D-v. în adevăr fositoare și escelente, și pot întrelăsa fără ca să Vă exprimă cunoscința mea în privința valôrei acestor pilule, și le voi recomanda unde numai se va pută tuturor suferinților. Vă autorizez, ca această a mea mulțamită să o folosiți după plac și pe cale publică. Cu distinsă stimă Ignaz Kahn.

Gotschdorf bei Kuhlbach, Ostr. Schlesien, 8 Oct. 1888.

Stim. D-le! Vă rog a mi trimite un sul cu 6 cutii din pilulele Dv. universale purificătoare de sânge. Numai miunetelor D v. pilule am să multă-mesc, că am scăpat de o suferința de somach, care m'a chinuit 5 ani. Aceste pilule n'are să-mi lipsesc nici-odată și exprim prin această mulțamirea mea cea mai căldurosă.

Cu cea mai mare stimă, Ana Zwickl.

Liquer Bernhardiner din plante de Alpi, dela W. O. Bernhard in Bregenz, in contra tuturor greutăților de stomac.

Alifia americană, o sticlă 2 fl. 60 cr., o jumătate sticlă 1 fl. 40 cr., 1/4 de sticlă 70 cr. cel mai bun mijloc in contra tuturor suferințelor reumatice: durerilor la șira spinării, junghiori, ischias, migreua, dureri nervose de dinți, dureri de cap, junghiori la urechi etc. 1 fl. 20 cr.

Esență pentru ochi, de Dr. Romershausen pentru întărirea și conservarea vederii, in flacone originale à 2 fl. 50 cr. și 1 fl. 50 cr.

Minunatul balsam englezesc, o sticlă 50 cr.

Prafuri în contra tusei, Fiakerpulver in contra catarului răgușelei etc. 1 cutiă 35 cr. cu trimiterea francată 60 cr.

Franzbranntwein cu sên fără sare o sticlă 70 cr.

Balsam contra degerăturii de I. Pserhofer, de multa ani recunoscută ca cel mai sigur remediu contra suferințelor de degerătură de tot felul, precum și spre vindecarea ranelor foarte învechite, 1 borcan 40 cr., cu trimiterea francată 65 cr.

Stoll, Kolapreparate, escelent mijloc pentru întărirea nervilor, la dureri de stomac și la bôle de mate. Un litru de Kola Elixir sau Vin 3 fl. Un jumătate litru 1 fl. 60 cr. Un pãtrar de litru 85 cr.

Kaiser Kola-Elixir in butelii à 5 fl. 50 cr., 3 fl., 1 fl. 60 cr.

Balsam în contra gușilor mijloc probat in contra umflăturii la gât. Un flacon 40 cr cu trimiterea francată 65 cr.

Esență de vięta, (Pi-aturile din Praga) in contra stomacului stricat, mistuirii reie, greutăți de tot felul, un medicament de casă escelent, 1 flacon 22 cr. 12 flacone 2 fl.

Prafuri în contra asudărei piciorilor. Acest praf delătura asudatul piciorilor și miosul neplăcut, conserveză încălțăminte și este probat ca nestricăcios.

Sucul Spitzwegerich, Prețul unei cutii 50 cr. cu trimitere francată 75 cr. un medicament de casă foarte cunoscut și escelent in contra catarului, răgușelei, tusei spagmodice etc. 1 sticlă 50 cr. 2 sticlute dimpreună cu trimiterea franco 1 fl 50 cr.

Pomada Tannochinin de I. Pserhofer, de un lung șir de ani recunoscută de medicul ca cel mai bun mijloc pentru creșterea părului.

Un borcan elegant adijustat 2 fl. de prof. Stuedel, la rane diu lovitura și impuns, la tot felul de buhe rele și la unfături învechite, ce se sparg periodic la picior de deget, la rănile și aprinderile de țipe și la multe alte suferințe de acest soi s'a probat de multe ori. Un borcan 50 cr., cu trimiterea francată 75 cr.

Sare universală purgativă, de W. Bullrich. Un medicament de casă escelent, in contra tuturor urmărilor digestiunei stricate, precum: durere de cap, amețelă, oărcii la stomach, acrelă in gât, suferințe hămoroidale, constipațiune etc. Un pachet 1 fl.

Mia-Poca, medicament excolet contra durerii de cap, de măsele, reumatism etc.

Afară de preparatele aci amintite se mai află tôte specialitățile farmaceutice indigene și streine, anuțate prin tôte țările austro-ungare și la cas, când unele din aceste specii nu s'ar afla in deposit se vor procura la cerere prompt și ieftin

Trimiterile prin poștă se efectuează iute, dacă se trimite prețul înainte, comanda mai mari și cu rambursă a prețului.

I. P S E R H O F E R,

farmacia „zum goldenen Reichsapfel“ WIEN, I., Singerstrasse Nr. 15.

Franco se efectuează acele comande numai dacă se trimite mai nainte și resp. porto poștal, în cazul acesta spesele sunt cu mult mai ieftine, decât la trimiteri cu rambursă. Ca veritabile sunt a se privi numai acele pilule a căror instrucțiune este provădută cu iscălitura I. P S E R H O F E R, și cari pörtă pe capacul fiă-cărei cutii tot aceeași iscălitură în colóre roșă.

Sus amintitele specialități se află și în Budapesta la farmacistul I. von Török, Königsgasse 12.

830,3—12.